

καί τὸ 1931 πάλιν 1,4 ο)ο, ἐνῶ εἰς τὸ ἀνευ λιπάνσεως τεμάχιον τοῦ μάρτυρος τὸ 1930 ἦσαν 11,53 ο)ο.

Οὕτω τὸ ἔτος 1930 χαρακτηρίζεται ὡς ἔτος χονδράδων, ὑπῆρξε δὲ ἔτος ὑψηλῆς παραγωγῆς. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διαπιστώνει ὅτι εἰς τὰ ἔτη μεγάλης παραγωγῆς, καθ' ἃ αἱ τροφαὶ αἱ προερχόμεναι ἐκ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐκ τῶν λιπασμάτων χρησιμοποιοῦνται καλῶς ὑπὸ τῆς ἀμπέλου καὶ ὅταν ἡ ἀνθῆσις λαμβάνει χώραν ὑπὸ εὐνοϊκῆς κλιματικῆς συνθήκας, φαίνεται ὅτι ἡ κορινθιακὴ παράγει περισσοτέρας ἔμπυρῆτους ράγας. Ἐξ ἄλλου, παρατηρεῖ περαιτέρω, εἶναι προφανές ὅτι αὐτὸς ὁ χαρακτήρ, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνεπτυγμένος, δύναται ἐνίοτε ν' ἀποτελεῖ ἕνα σταθερὸν χαρακτῆρα καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι εὐκόλον νὰ προφυλαχθῶμεν διὰ μοσχευμάτων ἐξ ἀτόμων πού δὲν παρoυσιάζουν τὸ φαινόμενον αὐτό.

Εἰς σχετικὴν ἐκθεσίν του πρὸς τὸν Α.Σ.Ο. ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26-4-39 ὁ κ. Ρουσσόπουλος ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ κάτωθι:

«Αἰτία τοῦ φαινομένου φαίνεται ὅτι εἶναι κυρίως εὐνοϊκοὶ κλιματικοὶ ὄροι, ἰδίως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθήσεως, ἥτοι ἀναγκαῖαι συνθήκαι ἐμφανίσεως γιγάρτων καὶ χονδράδων εἶναι οἱ ὡς ἄνω λόγοι καὶ ὄχι ἡ λίπανσις, ἡ ὁποία ἀπλῶς καθιστᾷ, τότε καὶ τὸτε μόνον ἐντονώτερον τὸ φαινόμενον... καὶ περαιτέρω ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐμφάνισις γιγάρτων ἐξαρτωμένη ἐκ κλιματικῶν κυρίως λόγων, δὲν εὐνοεῖται ἐξαιρετικῶς ὡς ἐξ ἀνισορρόπου φωσφορικῆς λιπάνσεως, ἀλλὰ προπάντων ὡς ἐκ πλήρους ἀνοργάνου τοιαύτης. Ἐν ἄλλαις λέξεσι, τὸ φωσφορικὸν ἐάν ἐπιδρᾷ, ἐπιδρᾷ ὅταν καὶ οἱ ἄλλοι λιπαντικοὶ ὄροι εὐρίσκονται εἰς τὸ optimum πρᾶγμα ἐνόητου».

Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω σκιαγράφῃσι τῆς ὑπαρχούσης ἐπὶ τοῦ θέματος βιβλιογραφίας, θεωροῦμεν σκό-

πιμον ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν φυσιολογίαν τῆς καρπυγενέσεως διὰ νὰ ἐπισημάνωμεν τὰ σημεῖα, ἅτινα δυνατὸν νὰ ἐπηρεάζουσι τὸ φαινόμενον τῆς ἔμπυρῆσις.

Ὡς γνωστὸν ἐντὸς τῆς διχώρου ὠσθήκης τοῦ ἀνθους τῆς ἀμπέλου ὑφίστανται 4 σπερματικά βλάσταται ὅποια ἀνατομικῶς συνίστανται ἀπὸ:

1) Τὸν ἐμβρυακὸν ἄσκον, ἥτοι ἐκ τῶν γενετικῶς ἀπλοειδῶν ὀκτῶ μεγασπορείων (τῆς ὠσφαίρας μὲ τοὺς δύο συνεργοὺς πυρήνας, τοὺς τρεῖς ἀντίποδες καὶ τοὺς δύο πολικοὺς πυρήνας).

2) Τὸν σπερματικὸν πυρήνα.

3) Τὸν ἐξωτερικὸν καὶ τὸν ἐσωτερικὸν χιτῶνα.

Μετὰ τὴν ἐπικονίασιν ἡ προβολὴ τῆς γύρεως φέρουσα δύο ἀπλοειδεῖς γονοτυπικῶς πυρήνας (τὰ σπερματοζωῖδια) εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ ἐμβρυακοῦ ἄσκοῦ καὶ ὁ εἰς μὲν πυρήν τῆς γύρεως ἐνοῦται μετὰ τοῦ πυρήνος τῆς ὠσφαίρας διὰ νὰ σχηματισθῶν τὸν Ζυγώτην, ἐξ οὗ θὰ προέλθῃ τὸ ἐμβρυον, ἐνῶ ὁ δευτέρος πυρήν τῆς γύρεως θὰ ἐνωθῇ μετὰ τῶν δύο πολικῶν διὰ ν' ἀποτελέσῃ τὸν τριπλοειδῆ πυρήνα ὅστις πολλαπλασιαζόμενος θὰ δώσῃ γένεσιν εἰς τὸν περιβάλοντα τὸ ἐμβρυον θρεπτικὸν ἰστὸν (Albumen).

Ὁ ἐξωτερικὸς καὶ ἐσωτερικὸς χιτῶν τῆς σπερματικῆς βλάστης τῆ ἐπιδράσει ὁρμονῶν συγκεντρουμένων συνεπιεῖ τῆς γονιμοποιήσεως θ' ἀποτελέσουν τὸ σκληρὸν κέλυφος τοῦ γιγάρτου.

Καθ' ὃν χρόνον αἱ 4 σπερματικά βλάσταται γονιμοποιούμεναι μετατρέπονται εἰς γίγαρτα, τῇ ἐπιδράσει καρπογόνων ὁρμονῶν, δημιουργούμενων καὶ συγκεντρουμένων ἐκ τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ προκαλουμένου ὑπὸ τῆς ἐπικονιάσεως τῆς γύρεως καὶ ὑπὸ τοῦ σχηματιζομένου ζυγώτου,